

Tabaczyński, Wojciech

Święta Bożego Narodzenia

Przegląd Pruszkowski nr 2, 5-7

2004

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Święta Bożego Narodzenia

Nadchodzą Święta Bożego Narodzenia, a wraz z nimi Nowy Rok, określający ilość lat, jakie upłynęły od przyjścia na ziemię Zbawiciela Świata.

Święta te są przeżywane przez ogół ludzi w Polsce uroczystie i w szczególnym nastroju.

24 grudnia, w wigilię Bożego Narodzenia, nad wieczorem zmienia się tryb i styl życia większości ludzi w naszym kraju i nie tylko w naszym. Nadchodzi wieczór wigilijny, nastaje uroczystość, która gromadzi członków rodziny, przybyłych nieraz z daleka, by zasiąść przy wspólnym stole, przy ozdobionej choince, która symbolizuje piękno i radość nieba.

Przed rozpoczęciem wieczerzy wigilijnej, uświęconej tradycją wieków, przy śpiewie kolęd, przy stole, na którym rozkłada się pod obrusem symboliczne siano, obecni łamią się poświęconym opłatkiem i składają sobie życzenia, a także ofiarowują sobie upominki, umieszczane zwykle wcześniej pod choinką.

Poświęcony opłatek jest symbolem chleba powszedniego, a przede wszystkim jest symbolem Chrystusa obecnego w Eucharystii.

Przełamanie się opłatkiem można wyrazić w słowach życzenia: „pragnę ci nieba przychylić”.

Wieczera wigilijna, którą cechuje szczególny nastrój, składa się z dań postnych, uświęconych tradycją i trwa zwykle dość długo w atmosferze uroczystej i serdecznej, przy śpiewie kolęd, które budzą wspomnienia dzieciństwa i osób bliskich, którzy z różnych przyczyn, także dlatego, że odeszli do wieczności, - nie mogli znaleźć się przy wspólnym stole.

Po wieczerzy wigilijnej, przed północą, wiele osób udaje się do kościołów na Mszę Św zwaną „Pasterką”, nazwaną tak dla upamiętnienia faktu, że to pasterze według Ewangelii, jako pierwsi pośpieszyli do miejsca narodzenia Zbawiciela i złożyli Mu swe proste dary. (por.Łk2)

Nastrój Świąt Bożego Narodzenia jest jedyny w swoim rodzaju. Niestety, wiele osób w naszym kraju, obchodząc zgodnie z tradycją Święta Bożego Narodzenia, przeżywa je tylko powierzchownie i zewnętrznie.

Święta Bożego Narodzenia czci liturgia Kościoła od IV wieku. Przypominają one i podkreślają co roku niebotyczną prawdę, iż Bóg w Trójcy Jedyny w Swojej Drugiej Osobie - Syna, stał się Człowiekiem mocą Ducha Świętego i narodził się z Najświętszej Marii Panny w grocie betlejemskiej, by podjąć dzieło objawienia prawdy o Bogu i człowieku, by dokonać odkupienia ludzkości, by założyć społeczność Kościoła oraz by w jej ramach powołać nas do świętości i zbawienia.

Jezus Chrystus mógł narodzić się w Nazarecie, w miejscu zamieszkania swej Matki i Opiekuna - świętego Józefa, w warunkach, w jakich rodziły się tam inne dzieci. On jednak wybrał na swe narodzenie Betlejem związane z królem Dawidem, miejsce, z którego pochodził ród Jego Matki

- Maryi i ród Jego Opiekuna św Józefa. Wybrał też sobie jako miejsce przyjścia na świat grootę stajenną, służącą owcom za schronienie, a więc warunki, w jakich rodziły się czasem najuboższe dzieci.

Wybrał potem dla siebie obczyznę (Egipt), by schronić się przed niebezpieczeństwem grożącym Mu ze strony okrutnego władcy Jerozolimy - Heroda, a wreszcie po powrocie do kraju, wybrał sobie z powrotem ciche, ukryte miasteczko Nazaret (w Galilei), o którym mówiono: „czyż może być coś dobrego z Nazaretu?” (J.1,46).

Wybrał sobie to, co najbardziej ubogie, proste, wzgardzone, a później trzyletni okres nauczania o Królestwie Bożym, nauczania połączonego z niezwykłymi czynami - cudami. I wreszcie krzyż i ogromne cierpienie fizyczne i duchowe, w „asyście” dwóch rzeczywistych złoczyńców oraz krótkie schronienie dla Swego Ciała w obcym grobie użyzonym przez Józefa z Arymatei, gdzie przebywał przed Swym Zmartwychwstaniem.

W życiu Jezusa od początku zaznacza się to, co jest zwykle przeciwne naszym spontanicznym dążeniom i pragnieniom: ubóstwo, skromność, wyrzeczenie, wygnanie, pokora, prostota.

Takie były okoliczności Jego narodzin, warunki Jego życia jako dziecka, młodzieńca i dorosłego człowieka.

Gdy opuścił już Nazaret i przez okres około trzech lat prowadził działalność publiczną mówił o Sobie: „Lisy mają nory, ptaki powietrzne gniazda, lecz Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę miał oprzeć” (Łk.9.5)

Zbliżają się Święta Bożego Narodzenia. Jakże bogate są tradycje związane z nimi. Jednakże nie do samych tylko tradycji mamy być przywiązani, ale do istoty rzeczy.

Obyśmy przeżyli te Święta wewnątrznie, w łasce uświęcającej, w spotkaniu ze Zbawicielem - z Bogiem w Trójcy Najświętszej utajonym w Eucharystii. Obyśmy przejęli od Jezusa i Jego Matki Najświętszej ducha pokory, dobroci i życzliwości dla naszych bliźnich, których Chrystus Pan obejmuje swym Sercem, mówiąc do nas: „Wszystko, co uczynicie jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25.40).